

i Strid med Venstres Program. Vor Flaade har, som jeg ogsaa nævnte den Gang, saa mange Opgaver: at besøge Fiskeriinspektionen, at tage sig af Fyr- og Vagervæsenet, at være Søpoliti osv., at selv om man tænker sig en anden Ordning af vort Forsvarsvæsen, ville vi altid beholde en Flaade, selv om den ikke bliver af den samme Art som nu. Det udtalte jeg den Gang, og derfor mente jeg, at man godt kunde bygge nogle gamle Huse om i Nyboder. Deri er der ikke noget som helst, der strider mod Venstres Program, og derfor behøver det ærede Medlem for Løvel ikke at citere det saa ofte. Han har gjort det adskillige Gange, og det staar ogsaa i en Valgbog, han har udgivet til Vejledning for sine Meningsfæller, men derfor bliver det ikke mere rigtigt. Nej, jeg kan udmærket godt staa ved min Udtalelse. Jeg har ikke udtalt det, det ærede Medlem i Gaar tillagde mig, at jeg vilde have Nyboder flyttet ud ved Orlogsværftet. Jeg har ikke udtalt noget som helst i den Retning. Jeg udtalte mig tværtimod imod Forslaget om Nyboders Flytning, og jeg protesterede derfor, da det ærede Medlem i Gaar havde Ordet.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Anders Nielsen): Hvis jeg ikke misforstaar Stemninger og Tilstande her i Tinget i dette Øjeblik, ere vi henimod Afslutningen af disse Forhandlinger, men det er nødvendigt for mig at knytte enkelte Bemærkninger til det, der er sagt fra forskellige Herrers Side. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte, at naar han i 1901 var med til at stemme for en lignende Beslutning som den, vi her drøfte — og det var jo Forslaget til Dagsordenen eller rettere den Beslutning af Folketinget, vi skulde tale om, og ikke om det, det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam) fortalte sig i —, var det, fordi der da sad et Ministerium, som ogsaa han havde Tillid til. Ja, men det er ikke deri, Forandringen fra det ærede Medlems Side egentlig ligger, og det ærede Medlem maa tillade os i 1906 at optræde ganske paa samme Maade, som vi optraadte i 1901, naar Forholdene for os ere de samme, og det er just det, de ere. Nej, det ærede Medlems Modstand mod vor Dagsorden begrundedes først og fremmest deri, at det var ikke noget for os her i Tinget at henvende os til Kongen og give Kongen Svar paa Trontalen. Det var Udgangspunktet. Det ærede Medlem forlader altsaa den

Skanse, at det er Hofkryberier og andet slet, at vi beskæftige os med Forslag til Beslutning angaaende Trontalen.

Det ærede Medlem vender sig mod selve Forslaget og siger, at det er saa spagfærdigt, at det egentlig ikke siger noget, og det samme have andre ærede Medlemmer været inde paa. Navnlig sayne de Herrer Ordet „Tillid“. Det Ord kunde de meget gerne faa med, men hvis de Herrer ville se efter, hvad der staar i Forslaget, og høre efter, hvad jeg har sagt til Motivering deraf, kunne de ikke være i Tvivl om, hvad det er, Beslutningen til-siger. Naar der staar i Beslutningen, at vi tilsige Ministeriet vor Støtte under dets Ledelse af Arbejdet for de forskellige Sagers Gennemførelse, betyder det, at vi have Tillid til dette Ministerium, thi som jeg sagde den første Gang, jeg havde Ordet, at tilsige Ministeriet Støtte uden at have Tillid til, at det er den rette Fører i Arbejdet paa Sagernes Gennemførelse, er utroværdig Tale. Jeg havde i Gaar Lejlighed til yderligere at fremhæve, hvorledes vi fra vor Side saa paa det Forslag, som er indbragt, og som antagelig nu ret snart skal afgøres.

Det ærede Medlem siger saa i samme Mon, at det er ganske ejendommeligt, at vi ville udtale noget saadant som foreslaaet, thi der foreligger i Trontalen kun 12 nøgne Titler. Men der modsiger det ærede Medlem sig selv. Vi forlange ikke mere end Nævnelser af Lovforslagene i Trontalen, fordi vi have Tillid til det Ministerium, der staar bag ved Trontalen, politisk og parlamentarisk. Det ærede Medlem maa lægge Mærke til, at han har modsagt sig selv i samme Aandedræt, som han anker over, at vi have nok i Titlerne. Det beviser netop en Tillid til Ministeriet.

Det ærede Medlem udlagde min Ytring om de 24 Stemmer, som de Herrer raade over — om lidt ere de jo 24 igen — noget urigtigt. Jeg regner ikke de 24 Mand for lidet eller intet. Jeg respekterer dem for den Magt, de ere i Kraft af deres Tal her, og den Tilslutning, de have ude i Landet; men jeg siger til dem, som det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) i sin Egenskab af Konseilspræsident sagde til dem for nogle Aar siden: Deres Støtte kunne vi undvære, naar det gælder Afstemningerne over Valgretsforlaget og andre Forslag. Her i Tinget skal Venstre-reformpartiet uden Hjælp fra nogen Side herlig klare sig overfor det Højre, her sidder; vi behøve ikke Socialdemokraterne her i Tinget for at føre Valgrets-